

+

ENTORN DE LA LICANTROPIA

=====

L'escriptor francès Guy Breton ens conta, com a verídica, la història següent:

Estem a l'any 1588 i la primavera, aquest matí, és bella damuntde les muntanyes del Cantal. Dins d'un castell no gaire gran que hi ha damunt d'un turó a dues llegües d'Apchon prop de Mauriac, un gentilhome de l'Auvèrnia, Nicolau de Barioux, que ha decidit escriure la història de la seva família, fa grinyolar la seva ploma d'oca damunt d'un pergami. La genealogia s'allarga, plena de noms de gent morta fa temps: " Robert de Barioux, nascut el 1412, mort el 1464, fill d'Audemar de Barioux nat el 1348 a Aurillac, marit d'Eloïsa de Signac..." De vegades la ploma s'atura i el gentilhome deixa estar els seus avantpassats per a somniar un instant. És natural que es distregui, ja que té la primavera allà mateix, a dues passes, amb les seves cadernereres, amb les seves poncelles a punt d'esclatar i les seves fulles tendres; la primavera, que entra de tant en tant a la seva cambra de treball amb alguna papallona o amb algun perfum bosquetà...

Nicolau acaba per aixecar-se de la taula i va a recolzar-se a la finestra. No sap que aquest gest tan simple l'engegarà a una de les aventures més estranyes de tots els temps.

Mentre contempla els arbres en flor i els esbarzers, un home de la contrada, Roger Griffoul, passa pel camí amb l'arcabús a sota l'aixella. Nicolau el crida:

.- Bon dia, Roger! Que vas de cacera?

.- Sí, senyor!

.- Vaja! Si no tornes de buit, veiam si penses en mi!...

.- Què us estimeu més? Un conill o una perdiu?

.- Oh! Tant m'és! Allò que trobis.

.- Bé, d'acord!

.- Fins al vespre!

I mentre el caçador davalla cap a la plana, el gentilhome torna a la seva tasca.